

endog en ligefrem Betingelse, at jeg ikke maatte see dem, men deraf skal jeg ikke drage nogen Slutning. — Man har udtalt sig med Forundring over, at den omhandlede Mand efter denne Conference og efter alle de Banffeligheder, jeg har gjort ved at give ham Permission, dog er kommen til at reise, men deraf kan med Sikkerhed sluttet, at det ikke er skeet med min gode Villie. Nogen egentlig Permission er der heller ikke given; men der er med hans nærmeste Foresattes Indvilgelse givet ham en Fritagelse for Forretninger i en vis Tid, og det er overladt til ham at bruge sin Tid, som han vil — at begive sig til Udlandet eller at blive her — en Form, der var mig lidt mindre uhyggelig end den efter Requisition fra competent Sted fra den, der bærer Ansvar for Skindet af den Vedkommendes Nærværelse andetsteds, at skulle meddele Permission. Jeg har ikke ønsket at bruge Udtrykket „Permission.“ Det er maaffee urigtigt, at Vedkommende er fritagen for sine Forretninger, men Forlangendet er fremkommet paa officiel Maade fra rette Vedkommende og under eget Ansvar, og jeg har derfor valgt under en Form, der var mig mindre ubehagelig, at give efter i Realiteten, men under udtrykkelig tilspiset Reservation af, at jeg ikke vilde have den mindste Andeel i Ansvar for, hvilken Vedømmelse Mandens Nærværelse andetsteds, i Egenkab af kongelig Embedsmand, kunde faae. Jeg har ogsaa haft den Sorg at see, at man andetsteds har bestjæftiget sig meget hermed, en Sorg, der dog er mildnet Noget ved, at man fra vore Blades Side har bragt Sagen paa Bane, og derved næsten unyttiggjort Umagen for de fremmede. — Jeg veed nu ikke, at der er noget Punkt, jeg ikke har stræbt at oplyse; men skulde det være Tilfældet, ligger det ikke i Mangel paa god Villie fra min Side. Jeg skal fremdeles oppebie Fremsettelsen af Spørgsmaal, og jeg haaber, at de maae blive fremsatte paa samme velvillige Maade, som jeg erkjender, at den ærede Ordfører har anvendt i sit forøvrigt lidet behagelige Hørv. Hvad mig selv angaaer, vil Thinget vist indsee, at der kunde ligge noget Forsvar og nogen Opklaring af min Stilling i den Omstændig-

hed, at jeg nu for tredje Gang aldeles frivillig har valgt at gaae ind paa denne Sag. Der er mange Maader, hvorpaa jeg kunde have unndraget mig deraf, og jeg kunde i alt Fald vel have forkortet mig Ubehageligheden derved, naar jeg ikke forleden i en anden Deel af Repræsentationen havde holdt saa fast ved Rigsdagens Forret, overbeviist om, at dette ikke skulde komme mig til Stabe, men at det i det Mindste vilde blive erkjendt for at være en correct Opfattelse, uagtet andetsteds ikke een Stemme har løftet sig for at give denne Opfattelse Medhold. Beviis>Data har jeg gjemt til denne Repræsentation, mit rette Forum, for hvilket jeg staaer til Ansvar, og som har Anklagemyndigheden. Jeg skal nu oppebie de Spørgsmaal, der videre maatte fremkomme; jeg har Intet at skjule, thi jeg har, Gud ske Lov, en reen Overbeviisning om, at der hverken er foregaaet noget Uærligt eller tilfjetet noget Uærbigt. Det er mig derfor hjært at komme til at oplyse Sagen, og de Actstykker, jeg har, skulle — det gjentager jeg — blive stillede til Disposition for de betroede Mænd, hvem det da tillige maa være overladt efter Conference med mig at bestemme, hvad der deraf kan bringes til Offentlighed, og hvad ikke.

S. A. Hansen: Det ærede Medlem, som paa Forespørggerens Vegne havde Ordet, gjorde det klart og tydeligt, at det var Forespørggerens bestemte Villie ikke under denne Forespørgsel at ville udtale nogenfomhelst Mening eller Dom til den ene eller den anden Side angaaende de Spørgsmaal, her ligge for, men, stricte holdende sig til Forespørgselenes eget Indhold, kun begrunde, hvorfor Forespørgselen er stillet. Det ærede Medlem anførte, at han gjerne havde sluttet sig til en Anmodning fra mig om at være med at stille en saadan Forespørgsel, og dette, at det er mig, der har henvendt mig til det ærede Medlem, gjør, at jeg anseer det godt og rigtigt her med nogle Ord at anføre de Grunde, jeg havde til at gjøre Mit til, at denne Forespørgsel kom frem. Under almindelige Forhold vilde jeg ansee det meget betænkeligt at fremkomme med en Forespørgsel i Anledning af Bladartikler af en saadan Natur som dem, her er Tale om. Jeg